

To je zázrak...

... zvolal do téměř čtyřtisícového davu jeden muž a v jeho tváři bylo vidět štěstí. To videíčko si často pouštím. Je tam písnička, jež je plná optimismu, ale vždy čekám na úplný konec, kde je vyřčeno: „To je zázrak!“

Toho muže znám. Dává mi práci. Jenže ona to není práce. Onehdy či někdy jsem se zamyslel, co že to vlastně v životě dělám a dospěl jsem k tak trochu zoufalému závěru:

„Co bych dělal, kdybych o tuto práci přišel?“ Nenapadlo mne nic! Snad jen charita, ale na to nemám ta správná konta.

Totíž já každé ráno vstávám s tím, že jdu dělat radost lidem. To je zázrak! Nejsm věřící, takže se rouhám, když se zeptám: „Čím jsem si to zasloužil, že mi bůh dopřál mít takové štěstí v životě?“ Ale ptám se dál: „A nebo je to jen taková ukázka a po ní zase

přijde pád?“ Já jsem si v životě už něco prožil. Vzestupy i pády. Mám za sebou období, kdy jsem nevěřil, že může být na světě hezky. Jen jsem si to přál. Mám za sebou období, kdy jsem dokumentoval lidské neštěstí. Mám za sebou období, kdy jsem se hledal. A teď mi dělá šéfa člověk, který má v očích štěstí.

Tak pozor! Není to tak jednoduché. Minulý týden mi telefonoval. Měl v hlase únavu, zklamání, obavy. Již týden mě to trápí. Někdo řekl něco a ten muž mi volal a ptal se mne, jestli tu práci dělám rád. Samozřejmě, že občas tekou nervy a člověk utrousí větu, že se sám díví. Jenže já nevyřkl větu proti onomu muži ani práci, pro kterou ráno rád vstávám. Ten muž se mne zeptal a mně trvalo, než jsem vysvětlil, že to, co dělám je mé já, že jsem člověk, který rád vidá v okolí úsměv i na úkor mého já. Tak mne rodičové vychovali a jsem a vždy budu za to vděčný. Být hajzlík, asi bych nikdy nepotkal takové lidi, jako je onen muž. Bylo mi od rodičů dáno dobro. A tak jsem v kolektivu lidí, kde cítím kladné.

Jasně, že se dějí i negativa, to prostě do mezilidských a hlavně pracovních vztahů patří, jenže ty klady jsou

převládající a zápory se včasné zažehnají. Je mi líto telefonátu, kdy ten muž pociťoval jakousi nedůvěru ve mne. Já chápu, že si sám na sebe nasypal takové práce, že nemá čas rozvažovat mezi různými informacemi a vlastně jsem rád, že mi zavola. Dal mi šanci se obhájit.

Karle, teď už hovořím přímou řečí k mému šéfovi a kolegovi, já vidám unaveného muže. Vidám šťastného muže. Vidám i moudrého muže. Rodičové mi dali do vínku i cit. Umím se smát jednoduchému žertu a umím plakat dojetím. V době, kdy jsem činil zpravodajství obnášející převážně lidské neštěstí, smrt, nespravedlnost, konal jsem ve smyslu: ať lidi vědí, že jsou na světě lidé zlí. Ty jsi mne přijal do společenství lidiček, kde nemusím říkat, že jsou i zlí. Stačí poukazovat na krásu života. Na vojně jsem zůstal vojínem, neb za prvé jsem tam nepatřil a za druhé násilí je mi cizí. Když jsem v ruce držel zbraň, tak jsem cítil odpor. Dnes držím v ruce kameru a buď pláču dojetím nad štěstím jiných a nebo se chechtám nad spokojeností jiných. A to mi přináší štěstí a spokojenost.

Karle, povýšil jsi můj život. Jó, je pravda, že nemám nějak moc času sám na sebe, Na dcerky, vnoučka, rodiče. Ale to ty taky ne. Ne, že bych si bral z tebe vzor, ale asi to máme v sobě. Víš, až jednou bude končit můj život, zatím to nějak neplánuju, chtěl bych mít pocit

že to mělo smysl. Není to tak dávno, kdy jsem nevěřil, že umím svému bytí smysl dát. Ty jsi nabídl možnost. Já jsem se toho chopil s tím nejlepším úmyslem. Prosím, máš li pocit a nebo někdy zapochybuješ nad mým já, zavolej! Třeba ve tři ráno. Nevadí.

Cíl mého žití? Prachy? Směšné! Úspěch? Trapné. Moc? Na to fakt nemám. Jednou v práci jsem šéfoval jednomu technikovi v rádiu. On tam je dodnes, já ne. Proč? Protože! Prý toho umím tolik, že mám na víc. Tak jsem dostal padesát tisíc odměn. Dnes jsem ve

Šlágru a pochopil jsem, co to je mít na víc! Karle díky. A kdyby ses zase dozvěděl něco o tom, že to tam nějak nemám rád, tak si toto znovu přečti. A nebo zavolej. V srdíčku mám maminku a tatínka, dcerky Lindušku a Kátuli, vnoučka Danečka a v neposlední řadě Šlágr, potažmo Karla a Janu.

Chci žít hezký život. Věř mi.

Hynek Pukec

*Kněžské dvory,
České Budějovice*

17. srpen 2013

*A jdu si pustit zase to
video a snít...*

